

4) V případě kladné odpovědi na třetí otázku:

Musí vnitrostátní soud v této situaci své řízení přerušit až do ukončení formálního vyšetřovacího řízení o podpoře?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca (Španělsko) dne 11. března 2013 — Banco de Valencia SA v. Joaquín Valldeperas Tortosa, María Ángeles Miret Jaume

(Věc C-116/13)

(2013/C 171/18)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Banco de Valencia SA

Odpůrci: Joaquín Valldeperas Tortosa, María Ángeles Miret Jaume

Předběžné otázky

- 1) Respektuje španělské řízení o výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou článek 7 směrnice 93/13/EHS⁽¹⁾, když neumožňuje, aby soud před rozhodnutím o nařízení výkonu rozhodnutí přezkoumal z úřední povinnosti klauzuli o předčasné splatnosti úvěru z jednostranné iniciativy banky, která je sama o sobě a při svém konkrétním uplatnění v daném případě považována za zneužívající, a která je nezbytná k tomu, aby profesionální poskytovatel úvěru mohl využít tohoto zvýhodněného výkonu rozhodnutí?
- 2) Rovněž z hlediska článku 7 směrnice 93/13/EHS, jaký má být rozsah zásahu soudu v případě uvedené klauzule, když má nařídit výkon rozhodnutí v řízení o výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou?
- 3) Lze smluvní klauzuli, která umožňuje finanční instituci, jež poskytla úvěr, jednostranné zrušení úvěrové smlouvy z čistě objektivních důvodů, z nichž některé nesouvisí se samotnou smlouvou a, v projednávaném případě, z důvodu nezaplacení čtyř měsíčních splátek hypotečního úvěru, považovat, samu o sobě a při jejím konkrétním uplatnění v daném případě, ze zneužívající, s ohledem na čl. 3 odst. 1 a 3 směrnice 93/13/EHS a bod 1 písm. e) a g) a bod 2 písm. a) její přílohy?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 14. března 2013 — Technische Universität Darmstadt v. Eugen Ulmer KG

(Věc C-117/13)

(2013/C 171/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Technische Universität Darmstadt

Žalovaná: Eugen Ulmer KG

Předběžné otázky

- 1) Platí ustanovení o prodeji a licencích ve smyslu čl. 5 odst. 3 písm. n) směrnice 2001/29/ES⁽¹⁾, pokud nositel práva zde uvedeným zařízením nabídne uzavření licenčních smluv o užívání díla za přiměřených podmínek?
- 2) Opravňuje čl. 5 odst. 3 písm. n) směrnice 2001/29/ES členské státy, aby poskytovaly těmto zařízením právo k digitalizaci děl obsažených v jejich sbírkách, pokud je to nutné k tomu, aby tato díla byla zpřístupněna na terminálech?
- 3) Mohou práva stanovená členskými státy podle čl. 5 odst. 3 písm. n) směrnice 2001/29/ES zasahovat tak daleko, že si uživatelé terminálů mohou zde zpřístupněná díla vytisknout na papír nebo uložit na flash disk?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesarbeitsgerichts Hamm (Německo) dne 14. března 2013 — Gülay Bollacke v. K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

(Věc C-118/13)

(2013/C 171/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesarbeitsgerichts Hamm

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Gülay Bollacke

Žalovaná: K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88/ES⁽¹⁾ v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům nebo zvyklostem, podle kterých nárok na placenou minimální dobu dovolené za kalendářní rok při úmrtí pracovníka zaniká jako celek, a to vedle nároku na uvolnění z pracovní povinnosti, který již nelze realizovat, rovněž nárok na zaplacení náhrady mzdy nebo platu za dovolenou?
- 2) Je třeba vykládat čl. 7 odst. 2 směrnice 2003/88/ES v tom smyslu, že nárok na finanční náhradu minimální doby placené dovolené za kalendářní rok je vázán na osobu pracovníka v tom smyslu, že tento nárok náleží pouze jemu, aby mohl uskutečnit cíle zotavení a volného času, které jsou spojeny s poskytováním placené dovolené za kalendářní rok, i v pozdějším období?
- 3) Je třeba vykládat čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88/ES v tom smyslu, že zaměstnavatel je s ohledem na ochranu bezpečnosti a zdraví pracovníků při úpravách pracovní doby povinen i ve skutečnosti poskytnout pracovníkovi dovolenou do uplynutí kalendářního roku nebo nejpozději do uplynutí období převoditelnosti rozhodného pro pracovní poměr, aniž záleží na tom, zda pracovník podal žádost o dovolenou?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal da Relação de Lisboa (Portugalsko) dne 18. března 2013 — Cruz & Companhia Lda v. IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP, a další

(Věc C-128/13)

(2013/C 171/21)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal da Relação de Lisboa

Účastníci původního řízení

Žalobkyně a odvolatelka: Cruz & Companhia Lda

Žalovaní: IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP, a Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo, CRL

Předběžné otázky

Soudní dvůr je požádán o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu čl. 4 odst. 1 nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987⁽¹⁾ a čl. 19 odst. 1 písm. a) nařízení Komise (EHS) č. 2220/85 ze dne 22. července 1985⁽²⁾ v souvislosti s „uvolněním“ jistoty poskytnuté podle čl. 22 odst. 1 prvního z výše uvedených nařízení, a to s přihlédnutím k argumentům účastníků řízení.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 351, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 2220/85 ze dne 22. července 1985, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu jistot pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 205, s. 5; Zvl. vyd. 03/05, s. 24).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 18. března 2013 — Kamino International Logistics BV, další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-129/13)

(2013/C 171/22)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka kasačního opravného prostředku: Kamino International Logistics BV

Další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

- 1) Je unijně právní zásada dodržování práva na obhajobu správními orgány způsobilá pro přímé použití vnitrostátním soudem?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

a) Je nutné unijně právní zásadu dodržování práva na obhajobu správními orgány vykládat v tom smyslu, že je porušena, pokud adresát zamýšleného rozhodnutí sice nebyl vyslechnut dříve, než vůči němu správní orgán vydal rozhodnutí nepříznivě zasahujícího do jeho právního postavení, avšak v následujícím správně právním řízení o odvolání, které předchází podání žaloby u vnitrostátního soudu, dodatečně dostal příležitost k vyjádření?